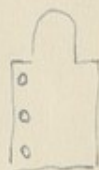

Milý příteli,

děkuji Vám velmi za listek
a vzpomínku. Také je vzpomínkou na společné
stavění předstírání a básně.

Sám mám předstíraný pobyt velmi
rozbitý pro náklady a fakturální záležitosti. Ve
Starém Městě náklady u druhého kostela navrhd.
i když dvůra stavěním obložím. Podíl božího
soli byly tem v letech 1700-1710 kešně uedle nich,
ale odlonění záložny tři podpěry. Kypole žon
tedy vyloženy, 1.20. marthes se sčítal. Na pravém
hradě žon v keritice Portavského napsal, že
raný kostel nemie bytí nach hraby, my br
vedle, kde není krobí. Tem letos Portavský
kostel nait, nikoliv dřeviny, nijakí zediny:
starií apsidy, nikadní boží zot a oltář. Pro-
zatím tak pouze tolik říci, že tu kostel
nijaký stál v pol. 17. století, sondě podle
zděnic v krobci. Zda-li jde o kostel
P. Marie, není jisté. Líbí si u brány,

o niš Moravské zjistil, že byla stěna v době
a měla stadiostochii. W.
kerzičinské, ovčák není jisto, zda v této
místku byla brána v první době bránní.
Dolními páte kástel stělná a v níhých
vrat na dráze, t. j. v hlavní bránní. Dále
je prozatím nevyrovnáno, že by první kástel
byl na předhradí. Ale přesto je to velmi
pozornostný.

Přijí Vámi hojně pohody a zítavni.
Brána zele do 13. VIII., potom jedni do
Mauridinských letni a od 3. IX. brána
v Praze.

Srdčoně Váš pozdravuje

Váš.

Josef Cibulka

PROF. DR. JOSEF CIBULKA

PRAHA I., VALENTINSKÁ 1.

3. VIII. 1956.

Milý příteli,

Upomínám vás po
ndvození z Mariánských Lázní se
dostávám k tomu, abyste vešm
poděkoval za taková přání i
za nyní již dlouhé přátelství,
jehož byly výrazem.

Těším se za měsíc na Vaš návrat.

Pojedu také do Vídně nahlednout do
nedostupné literatury u nás, což
potřebuji dodat k tomu do první knihy,
jejíž rukopis jsem do Akademie již
odevzdal.

Srdelně Vás pozdravuje

Váš Josef Librula

- Proč se chystám, se zmínit
Příběhu. Švédka ho!

Žilbyť k tomu se článek do Čes. časop.

Praha 11. XI. 1958.

Milý příteli,

prosím Vás o laskavou přímluvu
u literárního a Státní památkové správy
dra. Pfeifra, s nimiž se setkávám.

Jde o našeho krajana Aneta
Kodytku z Litomyšle, který byl 13 let
v Památkové správě, ale nyní, třebaže
byl prověřen, byl propuštěn. Potenci
jsou byt informován, mohl by
být až do skončení literatury byt
pro tom saměstředn. až do jejího
skončení. Je to řádný a křivý
pracovník, jinak bych si nevolil

dovolať sa všetko prispieť.

Včera bolo púťovníkmi Placht-
Pešina. Bylo to ubohé vidieť Plachtu
admiratívne svojí poctiť. Stalo sa
dvě slova: jeho je podnět a sebrání (!)
tební.

Detenji: Vám přelom a se
srdčným pozdravem jsem

Vás

Josef Cibulka

Praha, dne 2. XII. 1958.

Milý příteli,

dětanji Vám upřímně za
laskavou intervenci, za věnovanou
vzpomínkou na Mariánské Lázně i
za přátelský dopis, který se všeho toho
stal hlasatelem anebo průvodcem.
Velmi jsem litoval, že jsem nebyl
předě domra, když jste mne navštívil,
abychom si pro delší dobu opět jednou
popovídali.

Nebyl bych Vás obtěžoval
prosbou o intervenci, kdyby nebylo
šlo o nepřibojného chudáka, ale

zároveň náležitěho člověka, který
náhle zbaven místa stěží svede,
aby se něčemu slušně uctivil. Při-
vetcho ho lze mnohdy vidět, se podle
studii jsem také trochu a Litomyšle-
nemnoho vstoupil a má málo vy svým
dílům i svým stavem souhlasím —
proto jsem si dovolil doporučit ho
každě příštině, poněvadž máje by mu
sotva byla pomocná. Když však
ani více mámi přiblížit nepo-
mohla, přijmete se mi velmi
díky.

Se svým jsem psal
Váš člověk a Meridianský

Láienich. Jeho obsah nebyl mi ničím
novým ani bo cizím, neboť jsem dnes
ně jediný, jenž ještě zachovával dočasnou
tradici a každoročně chodí v Mariánských
Láienich po cestách a stezkách, na
nichž kdysi blahořel náš hovor a
smích. Chápete jistě, jaké množství
vzpomínka se mi term vyprávje na
dobu, kdy přátelé tvořili dočasnou
společnost, v Prase i v Mar. Láienich.

Dnes už si jen přečme...

To však uvádí, abych s opě-
tovaným projevem svých dětí Vás
srdičně pozdravoval a ujistit
svou přátelskou oddaností.

Josef Cibulka

Víděň XIII.

Lainersstraße 49

26. III.

Milý příteli,

Jsem tu už řadu dní a mnoho
jsem toho už udělal, v mnohém se
opravil, mnoho nových knih poslal, a
kterých u nás nemáme zdání.

Je to věc naše knihovny!

Také s látkou asi něco valesneme

s Ernstem. Dříve jsem pracoval

v knihovně na Kalmice, kde je archi-

veturna sbírka saskopana, dnes jsem

Österr. Museum. V pondělí je to odpol-

do ústi.

Srdce mi Vás pozdravuje a vzpomíná

Váš

Ernst